

32^e zondag door het jaar

Evangelielezing Mattheus 25,1-13

Dan zal het met het Rijk der hemelen zijn als met tien meisjes die met hun lampen uittrokken, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren dom, de andere vijf verstandig. Want de domme namen wel hun lampen mee, maar geen olie; de verstandige echter namen met hun lampen tevens kruiken olie mee. Toen nu de bruidegom op zich liet wachten, dommelden zij allen in en sliepen. Maar midden in de nacht klonk er geroep: Daar is de bruidegom! Trekt hem tegemoet! Meteen waren al de meisjes wakker en maakten hun lampen in orde. De domme zeiden tegen de verstandige: Geeft ons wat olie, want onze lampen gaan uit. Maar de verstandige antwoordden: Neen, er mocht eens niet genoeg zijn voor ons en jullie samen. Gaat liever naar de verkopers en haalt wat voor jezelf. Maar terwijl zij onderweg waren om te gaan kopen kwam de bruidegom, en die klaar stonden, traden met hem binnen om bruiloft te vieren; en de deur ging op slot. Later kwamen ook de andere meisjes en zeiden: Heer, heer, doe open! Maar hij antwoordde: Voorwaar, Ik zeg u: Ik ken u niet. Weest dus waakzaam, want gij kent dag noch uur.

Overweging

Olie voor de lampen

Er zijn mensen die in zeeën van ellende niet verdrinken. Die zich boven de ellende verheffen en hun menselijkheid bewaren. Mensen die de moed hebben iets van toekomst te redden voor zichzelf en hun kinderen. Vaak met gevaar voor eigen leven. De parochie heeft een steunbrief gestuurd en wat geld gedoneerd aan een groepen van zulke mensen, een vredesgroep van Palestijnse en Israëliëse vrouwen. Het had ook Haïti kunnen zijn, een land zonder functionerende overheid, waar criminele bendes de dienst uitmaken. Tot buurtbewoners het genoeg vonden en zichzelf hebben georganiseerd, zonder hulp van buitenaf, ook met wapens. Het ging niet zonder geweld. Maar de bendes durven nu die wijken niet meer in te gaan. Mensen kunnen zichzelf helpen, mensen kunnen het verschil maken.

Als er een probleem is, kijken we in Nederland meestal naar de overheid, zoals een hondje opkijkt naar zijn baasje. De overheid moet het oplossen. Maar veel mensen geloven niet meer in de overheid. Ze nemen het heft zelf in handen. Overal ontstaan, nog onder de radar, allerlei initiatieven en groepen die werk maken van een leefbare omgeving, een leefbare wereld. 'Land van ons'. 'Commons'. 'Herenboerderijen'. Ik ga niet uitleggen wat het allemaal is. Vijftien jaar geleden waren het nog pioniers. Nu schieten ze als paddenstoelen uit de grond, en ze groeien, ze vormen netwerken en werken steeds meer met elkaar samen, ook de overheid heeft er lucht van

gekregen en steunt ze, het neemt langzaam vorm aan, zonder dat de meesten van ons het zien, een andere economie, een andere landbouw, een andere energievoorziening, een ander bankensysteem, een ander vervoerssysteem, een andere manier van leven. Binnenkort verschijnt daarover een boek: Voorlevers, van Jelleke de Nooij.

Zulke mensen, zulke groepen zijn de olie waarmee ook wij de olie brandend moeten zien te houden.

En hoe zit het met de Kerk? Kunnen wij olie halen bij de Kerk? Paus Franciscus denkt van wel. Hij wil een Kerk van mensen die meedoen en zelf hun nek uitsteken en de handen uit de mouwen steken om iets van hun wereld te maken. Niet perse zoals ze dat in Rome of zoals wij in het westen dat graag willen. Voor zulke mensen wil de paus ruimte scheppen. Op de synode twee weken geleden kon je het mooi zien: in de reusachtige Paulus VI-zaal zag je overal ronde tafels met daaromheen bisschoppen, leken, religieuzen, vrouwen die met elkaar praatten en mochten stemmen. Al die mensen zijn naar huis gegaan, en werken daar nu in groepjes samen om hún problemen op te lossen. Maar niet met het gevoel er alleen voor te staan. Maar in de wetenschap dat ook elders in de wereld andere mensen met hetzelfde bezig zijn, op hún manier. Het isolement doorbroken. Olie voor elkaar.

Daarom heeft de parochie Women Wage Peace een brief en geld gestuurd. Je zou ook een kaart naar Haïti moeten sturen. Of naar 'Land van ons'. Of een 'Herenboerderij'. En daarom kun je hopelijk straks nog steeds olie gaan halen bij de Kerk.

Olie kun je niet bij jezelf krijgen als hij op is. Je moet hem gaan halen, zoals de domme meisjes. Dat kan buiten de Kerk. En het is aan ons dat dat straks ook binnen de Kerk nog kan.

Wie niet mee roert in de pan met olie, moet zich niet beklagen als die aanbrandt.